

AM

ΑΠΟΦΑΣΗ: 23155/2010

(Αριθ. καταθ. Αγωγής: 15502/2009)

S

ΤΟ ΠΟΛΥΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τους Δικαστές Αθανασία Σιάγκα Πρόεδρο Πρωτοδικών, Μυρσίνη Κοντογιάννη Πρωτοδίκη, Μαρία Χατζηανδρέα Πρωτοδίκη – Εισηγήτρια και από την Γραμματέα Βασιλική Χατζηευστρατίου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του, στην Θεσσαλονίκη, στις 11 Δεκεμβρίου 2009, για να δικάσει την με αριθ. εκθ. καταθ. 15502/15.4.2009 αγωγή, με αντικείμενο τον καθορισμό και την επιδίκαση εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 του Ν.2121/1993, μεταξύ :

ΤΩΝ ΕΝΑΓΟΝΤΩΝ: 1) Του αστικού μη κερδοσκοπικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία

, που εδρεύει στην Αθήνα () και εκπροσωπείται νόμιμα, 2) Του αστικού μη κερδοσκοπικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «

», που εδρεύει στην Αθήνα () και εκπροσωπείται νόμιμα και 3) Της αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρίας με την επωνυμία «

» και το διακριτικό τίτλο « », που εδρεύει στο Αττικής () και εκπροσωπείται νόμιμα, οι οποίοι παραστάθηκαν στο Δικαστήριο διά του πληρεξουσίου δικηγόρου τους, Χρήστου Ματσιώρη (AM ΔΣΘ 5145).

ΤΗΣ ΕΝΑΓΟΜΕΝΗΣ: Ομόρρυθμης Εταιρίας με την επωνυμία «

», που εδρεύει στην () και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε στο

Δικαστήριο διά του πληρεξούσιου δικηγόρου της, Νικολάου Πανταλώνα (ΑΜ ΔΣΘ 2733).

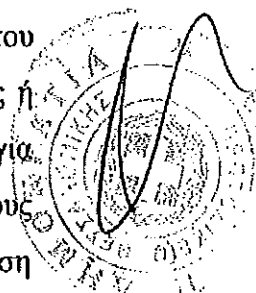
Η συζήτηση της αγωγής προσδιορίστηκε για την δικάσιμο που αναγράφεται στην αρχή της παρούσας και γράφηκε στο πινάκιο.

ΚΑΤΑ τη δημόσια συζήτηση, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων, ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις προτάσεις τους.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗΝ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

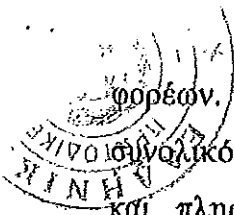
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Με τις διατάξεις του ογδού κεφαλαίου (άρθρ. 46 επ.) του Ν. 2121/1993 «πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα», νομοθετήθηκε η προστασία των συγγενικών, προς την πνευματική ιδιοκτησία δικαιωμάτων, δηλαδή των δικαιωμάτων σε εργασίες, που σχετίζονται με την πνευματική ιδιοκτησία ή ακόμη έχουν και κάποιες ομοιότητες με αυτή, δεν μπορούν όμως να αναχθούν σε αυτοτελή πνευματικά έργα, διότι δεν εμφανίζουν τα κρίσιμα στοιχεία της πνευματικής δημιουργίας, συμβάλλουν όμως στη δημόσια εκτέλεση, στην αναπαραγωγή και γενικά στη διάδοση των έργων αυτών. Ο καθορισμός των δικαιούχων των συγγενικών δικαιωμάτων προκύπτει από τους κανόνες που αναγνωρίζουν τα σχετικά δικαιώματα. Έτσι, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 46 παρ. 1, 47 παρ. 1 και 48 παρ. 1 του άνω Νόμου, εισφορές (εργασίες) παρέχουν κυρίως οι καλλιτέχνες που ερμηνεύουν ή εκτελούν τα έργα και οι παραγωγοί υλικών φορέων ήχου και εικόνας. Οι εισφορές των προσώπων αυτών χρειάζονται προστασία, ώστε να μη γίνονται αντικείμενο οικειοποίησης και εκμετάλλευσης από τρίτους, η προστασία δε αυτή συγκεκριμενοποιείται στη διάταξη του άρθρου 49 του νόμου αυτού, σύμφωνα με την οποία, όταν υλικός φορέας ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας που έχει νόμιμα εγγραφεί χρησιμοποιείται εκτός άλλων για παρουσίαση στο κοινό, ο χρήστης οφείλει εύλογη και ενιαία αμοιβή στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες, των οποίων η ερμηνεία ή η εκτέλεση έχει εγγραφεί στον υλικό φορέα και στους παραγωγούς των υλικών αυτών

9

[Handwritten signature]

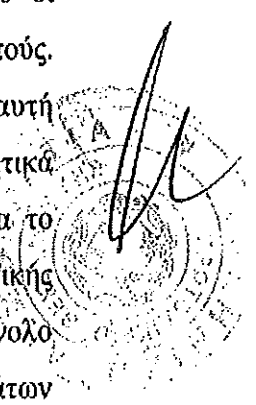

σορέων. Η αμοιβή αυτή είναι ενιαία, υπό την έννοια ότι προσδιορίζεται στο συνολικό ποσό αυτής για όλες τις κατηγορίες δικαιούχων με την ίδια απόφαση και πληρώνεται μία φορά από το χρήστη κατανεμόμενη μεταξύ των δικαιούχων, ήτοι μουσικών, ερμηνευτών - εκτελεστών και παραγωγών. Το δικαίωμα της εύλογης αμοιβής των προαναφερομένων προσώπων είναι ανεκχώρητο και η είσπραξη της υποχρεωτικά εκ του νόμου ανατέθηκε στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των δικαιωμάτων αυτών, οι οποίοι λειτουργούν κατά τους όρους των άρθρων 54 επ. του Ν. 2121/1993, υποχρεούμενοι να διαπραγματεύονται, να συμφωνούν αμοιβές για τα μέλη τους, να προβάλλουν τις σχετικές αξιώσεις και να εισπράττουν τις αντίστοιχες αμοιβές από τους χρήστες και να τις αποδίδουν στα μέλη τους, εξασφαλίζοντας την προσήκουσα μεταξύ αυτών κατανομή, για την επίτευξη αυτού του σκοπού, μάλιστα, καταρτίζουν κατάλογο με τις αμοιβές που απαιτούν από τους χρήστες (αμοιβολόγιο), ο οποίος γνωστοποιείται στο κοινό με δημοσίευση του στον ημερήσιο τύπο. Η εν λόγω αμοιβή δεν οφείλεται και η αντίστοιχη αξίωση των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης κατά του χρήστη δεν γεννιέται, στην περίπτωση που ο τελευταίος λειτουργεί επιχείρηση, κάνοντας χρήση ορχήστρας αποτελούμενης από μουσικούς και ερμηνευτές. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ των χρηστών και των άνω οργανισμών περί της εύλογης αμοιβής, αυτή, καθώς και οι όροι πληρωμής της καθορίζονται από το Μονομελές Πρωτοδικείο κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ενώ οριστικά περί της αμοιβής αποφαινεται το αρμόδιο δικαστήριο. Περαιτέρω, είναι δυνατό οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης να διαχειρίζονται συγγενικά δικαιώματα όχι μόνον ελλήνων αλλά και αλλοδαπών. Για το σκοπό αυτό δικαιούνται, σύμφωνα με το άρθρο 72 παρ. 3 του Ν. 2121/1993, να συνάπτουν συμβάσεις αμοιβαιότητας μεταξύ αυτών και των αντιστοιχών οργανισμών συλλογικής διαχείρισης της αλλοδαπής. Με τις συμβάσεις αυτές οι αλλοδαποί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης παρέχουν πληρεξουσιότητα ή μεταβιβάζουν στους ημεδαπούς οργανισμούς τα δικαιώματα που έχουν οι πρώτοι προς το σκοπό της διαχείρισης τους στην Ελλάδα. Περαιτέρω, κατά τη

διάταξη του άρθρου 55 παρ. 2 εδ.α' του ως άνω Ν. 2121/1993, τεκμαίρεται, ότι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης ή προστασίας έχουν την αρμοδιότητα διαχείρισης ή προστασίας όλων των έργων και πνευματικών δημιουργών, για τα οποία δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν μεταβιβασθεί σ' αυτούς οι σχετικές εξουσίες ή ότι καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα. Με τη διάταξη αυτή θεσπίζεται μαχητό τεκμήριο, που λειτουργεί κατ' αρχήν αποδεικτικά και αποβλέπει στη διευκόλυνση της απόδειξης, εκ μέρους των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών προς τούτο δικαιωμάτων, της νομιμοποίησής τους, τόσο για την κατάρτιση των σχετικών συμβάσεων και την είσπραξη των προβλεπομένων από τον παραπάνω νόμο αμοιβών, όσο και για τη δικαστική προστασία των δικαιούχων των δικαιωμάτων αυτών. Από την ως άνω όμως, διάταξη και ιδίως από την περιεχόμενη σ' αυτή φράση «όλων των έργων για τα οποία δηλώνουν εγγράφως, ότι έχουν μεταβιβασθεί σ' αυτούς οι σχετικές εξουσίες ή ότι καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα», δεν μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα, ότι ο νόμος απαιτεί για το ορισμένο της σχετικής αγωγής των ημεδαπών οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, την εξαντλητική και δη την ονομαστική αναφορά στο δικόγραφο της, όλων των δικαιούχων (ημεδαπών ή αλλοδαπών) συγγενικών δικαιωμάτων που οι οργανισμοί αυτοί εκπροσωπούν και όλων των έργων τους, για τα οποία τους έχουν μεταβιβασθεί οι σχετικές εξουσίες, καθώς και των αντίστοιχων αλλοδαπών οργανισμών στους οποίους ανήκουν οι αλλοδαποί δικαιούχοι ή των επί μέρους στοιχείων και λεπτομερειών των σχετιζομένων με τις συμβάσεις αμοιβαιότητας, που οι ενάγοντες ημεδαποί οργανισμοί έχουν συνάψει με τους ομοειδείς αλλοδαπούς. Κατά συνέπεια, πρέπει να γίνει δεκτό, ότι εισαγόμενο από τη διάταξη αυτή μαχητό τεκμήριο λειτουργεί όχι μόνον αποδεικτικά, αλλά και νομιμοποιητικά και επομένως, κατά την αληθή έννοια της εν λόγω διάταξης, αρκεί για το ορισμένο και παραδεκτό της σχετικής αγωγής των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, η αναφορά στο δικόγραφο της, ότι αυτοί εκπροσωπούν το σύνολο της ενδιαφερομένης κατηγορίας δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων

8

Handwritten signature

(ημεδαπών ή αλλοδαπών) και του έργου αυτών καθώς και, το πολύ, η δειγματοληπτική αναφορά τούτων και δεν απαιτείται η εξαντλητική αναφορά του συνόλου των προεκτεθέντων στοιχείων, μη απαιτούμενης ούτε της διευκρίνησης της επί μέρους σχέσης που συνδέει τους τελευταίους με το κάθε αλλοδαπό δικαιούχο, για τον οποίο αξιώνουν την καταβολή της επίδικης εύλογης αμοιβής, αφού σύμφωνα με τη διάταξη β' του προαναφερομένου άρθρου του Ν. 2121/1993, οι ενάγοντες οργανισμοί νομιμοποιούνται και μπορούν πάντα να ενεργούν δικαστικώς ή εξωδίκως στο δικό τους και μόνον όνομα, χωρίς να χρειάζεται, επομένως, να διευκρινίζουν κάθε φορά την ειδικότερη σχέση που τους συνδέει με τον καθένα από τους δικαιούχους (ημεδαπούς ή αλλοδαπούς). Υπέρ της ανωτέρω άποψης, συνηγορούν, άλλωστε, και τα ακόλουθα: 1) Το γεγονός ότι η διαχείριση και η προστασία του συγγενικού δικαιώματος του αφορώντος στη διεκδίκηση και στην είσπραξη της προβλεπόμενης από τη διάταξη του άρθρου 49 του Ν. 2121/1993 εύλογης αμοιβής, ανατίθεται υποχρεωτικά από το νόμο αυτό σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και δεν μπορεί να ασκηθεί ατομικά από τους δικαιούχους του εν λόγω δικαιώματος. 2) Το γεγονός ότι το ύψος της εύλογης αμοιβής, αλλά βέβαια και η υποχρέωση καταβολής της από τους χρήστες, σε καμία περίπτωση δεν συναρτάται προς τον αριθμό και την ταυτότητα των μελών των εναγόντων οργανισμών συλλογικής διαχείρισης. 3) Το ότι στην αμέσως επόμενη παρ. 3 του ίδιου ως άνω άρθρου 55 του Ν. 2121/1993 αρκείται, για την πληρότητα και το παραδεκτό του δικογράφου της σχετικής αγωγής των εν λόγω οργανισμών, στη δειγματολογική αναφορά των έργων, που έγιναν αντικείμενο εκμετάλλευσης από εκάστοτε εναγομένους χρήστες και δεν απαιτεί την πλήρη και εξαντλητική απαρίθμηση των έργων αυτών και πολύ περισσότερο την ονομαστική αναφορά των παραγωγών των υλικών φορέων, στους οποίους αυτά έχουν εγγραφεί. 4) Το ότι το εισαγόμενο, κατά τα παραπάνω, τεκμήριο είναι, όπως προελέχθη, μαχητό και ο χρήστης, στα πλαίσια της νόμιμης άμυνάς του, μπορεί να το ανατρέψει, αφού από τον προαναφερόμενο νόμο προβλέπεται: α) υποχρέωση του οργανισμού

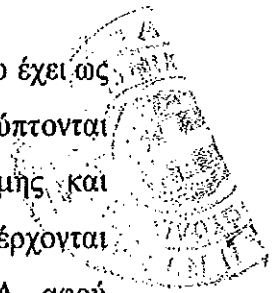
συλλογικής διαχείρισης να διαπραγματεύεται με τους χρήστες και να προβάλλει τις σχετικές με τις αμοιβές των μελών του αξιώσεις του, σε περίπτωση δε διαφωνίας τους να προσφεύγει στο Μονομελές Πρωτοδικείο, για τον, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, προσωρινό καθορισμό της επίδικης εύλογης αμοιβής ή στο καθ' ύλην αρμόδιο δικαστήριο, για τον, κατά την τακτική διαδικασία οριστικό καθορισμό της αμοιβής αυτής (άρθρο 49 παρ. 1 εδ. γ, δ και ε του Ν. 2121/1993), με επακόλουθο οι χρήστες να έχουν τη δυνατότητα και την απαιτούμενη άνεση χρόνου να πληροφορηθούν οτιδήποτε σχετίζεται με τα μέλη ή τα έργα των μελών του οργανισμού ή με τους αντίστοιχους αλλοδαπούς οργανισμούς και τα μέλη τους, που αυτός αντιπροσωπεύει στην ημεδαπή ή ακόμα και με τις σχετικές συμβάσεις αμοιβαιότητας και εν γένει να διαπιστώνουν αν το ως άνω τεκμήριο ανταποκρίνεται ή μη στην αλήθεια, β) υποχρέωση του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, σε περίπτωση που αμφισβητηθεί από δικαιούχο ότι ορισμένο έργο στη σύμβαση που καταρτίστηκε με το χρήστη, ανήκε στην αρμοδιότητά του, να συντρέξει με κάθε τρόπο τον αντισυμβαλλόμενο του χρήστη (άρθρο 55 παρ. 4 του Ν. 2121/1993), παρέχοντάς του, μεταξύ των άλλων, πληροφορίες ή οτιδήποτε άλλο σχετικό με τα μέλη και τα έργα αυτών, καθώς και να παρέμβει στη σχετική δίκη, γ) αν ο πιο πάνω οργανισμός δηλώσει ψευδώς ότι έχει την εξουσία να διαχειρίζεται ορισμένα έργα ή να αντιπροσωπεύει ορισμένους καλλιτέχνες ή παραγωγούς εκτός από τις ποινικές ευθύνες, οφείλει να αποζημιώσει τον αντισυμβαλλόμενο του (άρθρ. 55 παρ. 4 εδ.β Ν. 2121/1993) και δ) το γεγονός ότι η τακτική αγωγή του άρθρου 49 παρ. 1 εδ.ε του ίδιου ως άνω νόμου ομοιάζει ως προς τη νομιμοποίηση, με τις συλλογικές αγωγές (όπως με την αγωγή του άρθρου 10 παρ.1, 8, 9, του Ν. 2251/1994 για την προστασία των καταναλωτών), τις οποίες νομιμοποιούνται να ασκήσουν όχι μεμονωμένα άτομα, αλλά συλλογικοί φορείς, όπως διάφορα σωματεία ή άλλες ενώσεις προσώπων, που έχουν συσταθεί και αποβλέπουν στην προστασία συγκεκριμένων συλλογικών συμφερόντων, χωρίς να είναι αναγκαία η αναφορά

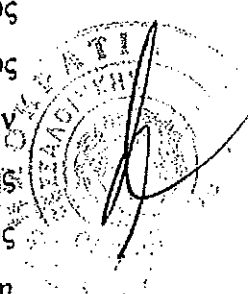
δλων των μελών του εκάστοτε ενάγοντος συλλογικού φορέα για το ορισμένο και παραδεκτό της αγωγής τούτου (ΕφΘεσ 2187/2008 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΕφΑθ 6252/2004 ΔΕΕ 2005.425, ΕφΑθ 6354/2004 ΔΕΕ 2005.425, ΠολΠρΘεσ 3953/2008 ΧρΙΔ 2008.467, Δ.Καλλινίκου «Πνευματική ιδιοκτησία και Συγγενικά δικαιώματα» έκδ. β, σελ. 268, 275, 276, Σ. Ματθία «Μελετήματα Ιδιωτικού Δικαίου» έκδοση 1997, κεφ. 22 και 23, σελ. 239 και 251, Αθ. Πουλιάδη «Η Συλλογική Αγωγή των Ενώσεων Καταναλωτών στο Ελληνικό Δίκαιο» ΕλλΔνη 33, 485 επ.). Πέραν των ανωτέρω, οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων νομιμοποιούνται να προβαίνουν σε διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται και οι αντίστοιχοι προς τους ημεδαπούς, αλλοδαποί δικαιούχοι συγγενικών δικαιωμάτων, ήτοι οι αλλοδαποί εκτελεστές, μουσικοί, ερμηνευτές, τραγουδιστές και παραγωγοί υλικών φορέων ήχου, για τη χρήση του καλλιτεχνικού ρεπερτορίου τους στην ημεδαπή, και με βάση τις διατάξεις της Διεθνούς Σύμβασης της Ρώμης «περί της προστασίας των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των παραγωγών φωνογραφημάτων και των οργανισμών ραδιοτηλεόρασης», η οποία κυρώθηκε με το Ν.2054/1992 και αποτελεί, πλέον αναπόσπαστο μέρος του εσωτερικού μας δικαίου. Η Σύμβαση αυτή: α) εξομοιώνει τους αλλοδαπούς με τους ημεδαπούς δικαιούχους συγγενικών δικαιωμάτων, παραχωρώντας στους πρώτους την «εθνική μεταχείριση», ήτοι τη μεταχείριση που το ημεδαπό δίκαιο επιφυλάσσει στους ημεδαπούς δικαιούχους των δικαιωμάτων αυτών (βλ. τα άρθρα 2, 4 και 5 παρ. I του Ν.2054/1992) και β) παρέχει την «εθνική μεταχείριση» ακόμα και σε αλλοδαπούς ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες ή παραγωγούς φωνογραφημάτων, μη προερχόμενους από συμβαλλόμενο με την προαναφερόμενη διεθνή σύμβαση κράτος, εφόσον η πρώτη έκδοση ενός φωνογραφήματος, έλαβε μεν χώρα στο μη συμβαλλόμενο αυτό κράτος, πλην όμως τούτο, εντός το αργότερο τριάντα ημερών από την αρχική έκδοση και δημοσίευσή του, παρουσιάστηκε στο κοινό και δημοσιεύτηκε και στην Ελλάδα, ως συμβαλλόμενη, όπως προαναφέρθηκε, με την ως άνω διεθνή

σύμβαση χώρα (βλ. το άρθρο 5 παρ. 2 του Ν. 2054/1992), γεγονός που έχει ως συνέπεια όλα σχεδόν τα αλλοδαπής προέλευσης μουσικά έργα να καλύπτονται από την προστασία που παρέχει η Διεθνής Σύμβαση της Ρώμης, και συνακόλουθα και το ελληνικό δίκαιο, ακόμα και αν τα έργα αυτά προέρχονται από μη συμβαλλόμενο κράτος, όπως, μεταξύ άλλων, είναι και οι Η.Π.Α., αφού λόγω της ραγδαίας εξέλιξης και τελειότητας των σύγχρονων μέσων επικοινωνίας, τα μουσικά έργα και ιδίως εκείνα που προέρχονται από τις μουσικά αναπτυγμένες χώρες, επιτυγχάνουν, κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας, την ταχεία και οπωσδήποτε την πριν από την πάροδο της τριακονταήμερης προθεσμίας δημοσίευση και παρουσίασή τους, ιδιαίτερα στις χώρες της αναπτυγμένης μουσικά Ευρώπης, συμπεριλαμβανομένης ασφαλώς και της Ελλάδας (ΠολΠρΘεσ 3953/2008 δ.π.).

Στην προκείμενη περίπτωση, οι ενάγοντες υπό την ιδιότητά τους ως νόμιμα, κατ' άρθρο 54 του Ν. 2121/1993, συνεστημένων αντιπροσωπευτικών Οργανισμών Συλλογικής Διαχείρισης περιουσιακών συγγενικών δικαιωμάτων ελλήνων μουσικών, τραγουδιστών και παραγωγών υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας, ισχυρίζονται ότι τα μέλη τους έχουν αναθέσει στους οργανισμούς αυτούς, με σχετικές συμβάσεις ανάθεσης, τη διαχείριση και την προστασία των περιουσιακών, συγγενικών δικαιωμάτων επί των συμβολών τους, μεταξύ δε των σχετικών εξουσιών που έχουν μεταβιβασθεί στους εν λόγω οργανισμούς από τα μέλη τους, περιλαμβάνονται, η διαπραγμάτευση, ο καθορισμός και η είσπραξη από τους χρήστες υλικών φορέων ήχου, της ενιαίας εύλογης αμοιβής και η διανομή στους δικαιούχους μέλη τους της αμοιβής αυτής, ενώ, περαιτέρω, αναφέρουν τα ονόματα των ημεδαπών δικαιούχων (μουσικών, τραγουδιστών και παραγωγών υλικών φορέων ήχου), που τους έχουν αναθέσει τη διαχείριση και προστασία του περιουσιακού τους δικαιώματος επί όλων των έργων τους. Ότι οι οργανισμοί αυτοί, ως μόνοι στην ελληνική επικράτεια αντιπροσωπευτικοί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης των πιο πάνω τριών κατηγοριών δικαιούχων, έχουν συνάψει με τους αντίστοιχους προς αυτούς και ενδεικτικά απαριθμούμενους στην κρινόμενη

[Handwritten mark]

[Handwritten mark]

[Handwritten mark]

αγωγή αλλοδαπούς αντιπροσωπευτικούς οργανισμούς, συμβάσεις αμοιβαιότητας, με βάση τις οποίες οι ενάγοντες νομιμοποιούνται στη διαπραγμάτευση, διεκδίκηση, είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής, που δικαιούνται και οι αλλοδαποί δικαιούχοι (μουσικοί, εκτελεστές, ερμηνευτές, τραγουδιστές και παραγωγοί) για τη χρήση στην ημεδαπή του ρεπερτορίου τους. Ότι συνέταξαν από κοινού τα αναφερόμενα αμοιβολόγια, τηρώντας τους νόμιμους όρους δημοσιοποίησης, όπως αυτά αναφέρονται στην αγωγή. Ότι η εναγόμενη διατηρεί επιχείρηση στην , επί της οδού στο με τον διακριτικό τίτλο « », εμβαδού 150 τμ περίπου, η οποία μέχρι και το έτος 2006 λειτουργούσε ως καφετερία, από το έτος 2007 όμως λειτουργεί ως μπαρ, όπου η μουσική είναι απαραίτητη, αφού οι πελάτες της προσέρχονται προκειμένου να διασκεδάσουν, ακούγοντας και χορεύοντας με τους χρησιμοποιούμενους από την εναγόμενη υλικούς φορείς με μουσικό ρεπερτόριο, σε καθημερινή βάση. Ότι η εναγόμενη έχει αρνηθεί τον καθορισμό και την πληρωμή της εύλογης και ενιαίας αμοιβής τους , η οποία σύμφωνα με το δημοσιευθέν αμοιβολόγιό τους, πρέπει να καθορισθεί για το έτος 2007 στο ποσοστό του 10% επί των ακαθάριστων εσόδων της, το οποίο να μην είναι λιγότερο, σύμφωνα με τα τ.μ. του καταστήματός της, από το ποσό των 4.200 ευρώ και με το ΦΠΑ, 4.998 ευρώ και για τις τρεις κατηγορίες δικαιούχων, ενώ αναφέρουν επίσης οι ενάγοντες δειγματοληπτικά και ενδεικτικά, έργα (μουσική και τραγούδια) από το χρησιμοποιούμενο από την εναγόμενη μουσικό ρεπερτόριο, των μελών τους και των μελών των οργανισμών με τους οποίους συνήψαν συμβάσεις αμοιβαιότητας για το έτος 2007. Κατόπιν αυτών, ζητούν: 1) να καθορισθεί η εύλογη και ενιαία αμοιβή για τους υλικούς φορείς ήχου που χρησιμοποίησε η εναγόμενη για το έτος 2007, σε ποσοστό 10% επί των ακαθάριστων εσόδων της, το οποίο να μην είναι μικρότερο από το ποσό των 4.998 ευρώ, το οποίο να υποχρεωθεί η εναγόμενη να τους καταβάλει νομιμότοκα από την επίδοση της αγωγής, 2) να καθορισθεί, ότι από την αμοιβή αυτή το 50% δικαιούνται οι παραγωγοί των υλικών φορέων και το υπόλοιπο 50% δικαιούνται οι μουσικοί και οι

τραγουδιστές κατά 25% , ισομερώς, 3) να υποχρεωθεί η εναγόμενη να τους καταβάλει τα ως άνω αναφερόμενα ποσά στον καθένα από αυτούς, όπως πιο πάνω κατανέμονται, νομιμότοκα από την επίδοση της αγωγής, 4) να υποχρεωθεί η εναγόμενη να προσκομίσει καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησε την εν λόγω περίοδο, προκειμένου να προβούν στη διανομή των αμοιβών στους δικαιούχους και για τον ίδιο λόγο, να συνεχίσει ανά μήνα να προσκομίζει κατάλογο με το μουσικό ρεπερτόριο που χρησιμοποιεί, 5) να κηρυχθεί η απόφαση προσωρινά εκτελεστή και να καταδικαστεί η εναγόμενη στη δικαστική τους δαπάνη.

Με αυτό το περιεχόμενο και αίτημα η κρινόμενη αγωγή, για το παραδεκτό της συζήτησης της οποίας τηρήθηκε η προβλεπόμενη από τη διάταξη του άρθρου 214Α ΚΠολΔ, διαδικασία περί απόπειρας εξώδικης επίλυσης της διαφοράς (βλ. 21.9.2009 δήλωση του πληρεξούσιου δικηγόρου των εναγόντων σε συνδυασμό με την με αριθ. 7642Δ'/21.4.2009 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, Δημητρίου Μιλάνου), νόμιμα φέρεται για συζήτηση ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, το οποίο είναι αρμόδιο καθ' ύλην (καθόσον με αυτήν ζητείται να υποχρεωθεί η εναγόμενη να προσκομίσει καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησε κατά το έτος 2007, αξίωση που δεν είναι αποτιμητή σε χρήμα) και κατά τόπο (άρθρ. 49 παρ. 1 εδ. ε του Ν.2121/1993, όπως αυτός τροποποιήθηκε και ισχύει και 2 παρ. 1 της κυρωθείσας από τον Ν. 2054/1992 Διεθνούς Σύμβασης της Ρώμης της 26.10.1961, 18 αρ. 1 και 25 παρ. 2 ΚΠολΔ), και δικάζει κατά την τακτική διαδικασία, για το καταψηφιστικό αντικείμενο της οποίας καταβλήθηκε το τέλος δικαστικού ενσήμου με τις υπέρ τρίτων προσαυξήσεις (βλ. το με αριθ. 339519 αγωγόσημο με τα όπισθεν αυτού επικολληθέντα κινητά επισήματα). Περαιτέρω, η κρινόμενη αγωγή, σύμφωνα και με τα αναφερόμενα στην μείζονα σκέψη, είναι ορισμένη και νόμιμη στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 2, 3, 4, 5, 7, 10 και 12 της Διεθνούς Σύμβασης της Ρώμης (Ν. 2054/1992), 46 παρ. 3 εδ. β και 5 εδ. β, 47, 49 παρ. 1, 2 και 3, 52, 55, 56

9

παρ. 1, 2, 3 εδ. ε, στ, ζ και 4, 58 και 67 παρ. 4 του Ν. 2121/1993, όπως αυτός τροποποιήθηκε και ισχύει, 901, 345, 346 ΑΚ, 907, 908 και 176 ΚΠολΔ, πλην δ) του αιτήματος να κατανεμηθεί το ποσό της ζητούμενης ενιαίας εύλογης αμοιβής μεταξύ των εναγόντων οργανισμών, το οποίο πρέπει να απορριφθεί ως μη νόμιμο, γιατί, όπως ευθέως συνάγεται από τη διάταξη του άρθρου 49 παρ. 3 του Ν.2121/1993, οι εισπραττόμενες αμοιβές κατανέμονται κατ' αρχήν εξ ημισείας μεταξύ ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών και παραγωγών υλικών φορέων, η δε περαιτέρω κατανομή των αμοιβών αυτών μεταξύ των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών και μεταξύ των παραγωγών γίνεται κατά τις μεταξύ τους συμφωνίες, που περιέχονται στον κανονισμό λειτουργίας του κάθε αντίστοιχου οργανισμού συλλογικής διαχείρισης και κατά συνέπεια το Δικαστήριο δεν έχει εξουσία κατανομής των ποσοστών που δικαιούται ειδικότερα καθένας από τους ενάγοντες οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης από την επίδικη ενιαία εύλογη αμοιβή, αφού η κατανομή αυτή αποτελεί, κατά την προεκτεθείσα διάταξη, αντικείμενο εσωτερικής συμφωνίας των οργανισμών αυτών και β) του αιτήματος περί παραδόσεως εκ μέρους της εναγομένης καταλόγου του μουσικού ρεπερτορίου, που θα χρησιμοποιεί στο μέλλον, καθόσον η υποχρέωση παράδοσης εκ μέρους των χρηστών τέτοιου καταλόγου σύμφωνα με το άρθρο 56 παρ. 4 του Ν. 2121/1993 έχει ως σκοπό την πραγματοποίηση διανομών των εισπραττομένων αμοιβών κατ' άρθρο 55 και προϋποθέτει την δημόσια εκτέλεση έργων, η στο μέλλον όμως δημόσια εκτέλεση μουσικών έργων εκ μέρους των χρηστών είναι γεγονός μελλοντικό και αβέβαιο και συνεπώς δεν έχει γεννηθεί η υποχρέωσή τους για παράδοση του σχετικού καταλόγου ώστε να συντρέχει περίπτωση εξαναγκασμού τους προς εκπλήρωση της υποχρέωσης αυτής. Συνεπώς η αγωγή, κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη, πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω κατ' ουσίαν.

Η εναγόμενη με τις έγγραφες προτάσεις της αρνείται την αγωγή, ισχυριζόμενη ότι η επιχείρησή της έχει την συγκρότηση καφετερίας και όχι μπαρ, ότι η μουσική δεν είναι απαραίτητη, αλλά απλώς χρήσιμη για την

λειτουργία της, και τα έσοδά της στηρίζονται κυρίως στην προσφορά αναψυκτικών, καφέ και ποτών και όχι στη χρήση μουσικής, όπως συμβαίνει στα καταστήματα μπαρ, ντίσκο ή κλαμπ.

Από την εκτίμηση των ενόρκων καταθέσεων των μαρτύρων απόδειξης και ανταπόδειξης που εξετάστηκαν στο ακροατήριο κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, οι οποίες περιέχονται στα ταυτάριθμα με την παρούσα απόφαση πρακτικά συνεδρίασης, τα νόμιμα με επίκληση προσκομιζόμενα έγγραφα, μερικά από τα οποία μνημονεύονται παρακάτω χωρίς όμως να παραλειφθεί η συνεκτίμηση κανενός, πλην των ξενόγλωσσων εγγράφων που προσκομίζουν οι ενάγοντες τα οποία δεν θα ληφθούν υπόψη, καθόσον έχουν συνταχθεί σε ξένη γλώσσα και δεν συνοδεύονται από επίσημη μετάφραση επικυρωμένη αρμοδίως (άρθρο 454 ΚΠολΔ), αποδείχθηκαν, τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Οι ενάγοντες είναι αστικοί μη κερδοσκοπικοί αντιπροσωπευτικοί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, στους οποίους έχει ανατεθεί από τα μέλη τους, που είναι μουσικοί, τραγουδιστές-ερμηνευτές και παραγωγοί υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας, αντίστοιχα, η διαχείριση και η προστασία των περιουσιακών συγγενικών δικαιωμάτων τους για το σύνολο του ρεπερτορίου τους. Οι ανωτέρω οργανισμοί έχουν συσταθεί και λειτουργούν σύμφωνα με τα άρθρα 54 έως 58 του Ν. 2121/1993, όπως αυτός τροποποιήθηκε μεταγενέστερα και ισχύει, η λειτουργία δε των οργανισμών αυτών εγκρίθηκε με τις νόμιμα δημοσιευμένες στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (ΦΕΚ 1164/1997) και φέρουσες αντίστοιχα, για τον καθένα από τους εν λόγω οργανισμούς, τους αριθμούς 11083/5.12.1997, 11089/5.12.1997 και 11084/5.12.1997, αποφάσεις του Υπουργού Πολιτισμού, ο οποίος, σύμφωνα με τις διατάξεις των παρ. 4 και 5 του άρθρου 54 του ίδιου ως άνω νόμου, ελέγχει τη αντιπροσωπευτικότητα και λειτουργία τους (βλ. το αριθ. 1164/30.12.1997 ΦΕΚ). Οι ενάγοντες οργανισμοί, λοιπόν, νομιμοποιούνται, ενεργούντες στο δικό τους όνομα, να αξιώνουν, με κατάρτιση σχετικών συμβάσεων ή, σε περίπτωση διαφωνίας, δικαστικώς, την προβλεπόμενη από το άρθρο 49 παρ. 1 του ίδιου ως άνω

9

νόμου, εύλογη αμοιβή από τους, χωρίς την προηγούμενη καταβολή της αμοιβής αυτής, χρήστες υλικών φορέων ήχου, στους οποίους (υλικούς φορείς) είναι εγγεγραμμένη η από τα μέλη των πρώτου και δεύτερου εναγόντων οργανισμών εκτέλεση ή και ερμηνεία μουσικών έργων και οι οποίοι (υλικοί φορείς) παρήχθησαν και τέθηκαν σε κυκλοφορία από παραγωγούς, μέλη του τρίτου των οργανισμών αυτών. Περαιτέρω, οι ενάγοντες, ως μόνοι αντιπροσωπευτικοί στην ελληνική επικράτεια οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας των συγγενικών δικαιωμάτων των παραπάνω τριών κατηγοριών δικαιούχων τούτων, έχουν συνάψει με αντίστοιχους προς αυτούς αλλοδαπούς οργανισμούς, συμβάσεις αμοιβαιότητας, δυνάμει των οποίων νομιμοποιούνται να προβαίνουν σε διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται και, οι αντίστοιχοι προς τους ημεδαπούς, αλλοδαποί δικαιούχοι συγγενικών δικαιωμάτων, ήτοι οι αλλοδαποί εκτελεστές, μουσικοί, ερμηνευτές τραγουδιστές και παραγωγοί υλικών φορέων ήχου, για τη χρήση του καλλιτεχνικού ρεπερτορίου τους στην ημεδαπή. Πέραν όμως, από τις συμβάσεις αμοιβαιότητας, οι ενάγοντες νομιμοποιούνται να προβαίνουν στις προαναφερόμενες ενέργειες και πράξεις για λογαριασμό και αλλοδαπών δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων, σύμφωνα και με τα αναφερόμενα στην μείζονα σκέψη της παρούσας, και με βάση τις διατάξεις της Διεθνούς Σύμβασης της Ρώμης «περί της προστασίας των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των παραγωγών φωνογραφημάτων και των οργανισμών ραδιοτηλεόρασης», η οποία κυρώθηκε με τον Ν. 2054/1992, αποτελώντας πλέον αναπόσπαστο μέρος του εσωτερικού μας δικαίου. Οι ενάγοντες οργανισμοί, λαμβάνοντας υπόψη και τις αμοιβές των δημιουργών των κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συμφώνησαν και κατήρτισαν κατάλογο με τις αμοιβές των ανωτέρω δικαιούχων, που απαιτούν από τους χρήστες των δημιουργιών αυτών (αμοιβολόγιο), ανάλογα με την έκταση της χρήσης, το οποίο (αμοιβολόγιο) γνωστοποίησαν στο κοινό με τη δημοσίευση του στις πανελλαδικής κυκλοφορίας εφημερίδες «Ελευθεροτυπία» (15.9.2000), «Η

Ναυτεμπορική» (14.9.2000) και «Ριζοσπάστης» (14.9.2000), ενώ το 2003 συνέταξαν νέο αμοιβολόγιο, για τα έτη 2003, 2004, 2005, 2006 και 2007, το οποίο γνωστοποίησαν με τη δημοσίευσή του σε τρεις εφημερίδες «Γενική Δημοπρασιών» (2.5.2003), «Αυγή» (6.5.2003) και «Ριζοσπάστης» (2.5.2003), γεγονός που δεν αμφισβητείται από την εναγόμενη. Με βάση το αμοιβολόγιο αυτό, για χρήση μουσικού ρεπερτορίου σε δημόσια εκτέλεση σε καταστήματα όπου η μουσική είναι απαραίτητη, όπως μπαρ, η οφειλόμενη εύλογη αμοιβή καθορίστηκε ετησίως, ανάλογα με την επιφάνεια του καταστήματος και τη διάρκεια λειτουργίας του. Ειδικότερα για τα καταστήματα της άνω κατηγορίας που λειτουργούν χειμώνα-καλοκαίρι για χρονικό διάστημα 8-12 μήνες σε στεγασμένους χώρους επιφάνειας 101 – 200 τετραγωνικών μέτρων, η αμοιβή αυτή καθορίστηκε σε 4.200 ευρώ, πλέον Φ.Π.Α., σύμφωνα με το άρθρο 32 παρ. 1 περ. α, γ του Ν. 2121/1993, ποσό, το οποίο επίσης δεν αμφισβητείται από την εναγόμενη. Η εναγόμενη διατηρεί επιχείρηση, για την οποία εκδόθηκε η προσκομιζόμενη και επικαλούμενη με αριθ. πρωτ. 2436/15.5.2002 άδεια λειτουργίας καφετέριας, σε κατάστημα εμβαδού 166 τ.μ. επί της οδού
(βλ. την ως άνω άδεια λειτουργίας), με το διακριτικό τίτλο « » και ειδικότερα στον πεζόδρομο της περιοχής όπου υπάρχουν πολλά μαγαζιά με συγκρότηση μπαρ (βλ. κατάθεση μάρτυρα απόδειξης στα οικεία πρακτικά). Περαιτέρω αποδείχθηκε, ότι η επιχείρηση αυτή, κατά τη διάρκεια του έτους 2007, λειτούργησε καθημερινά επί δώδεκα μήνες ετησίως, ως μπαρ, η μουσική για τη λειτουργία του οποίου είναι απαραίτητη. Το ίδιο κατάστημα έως και το έτος 2006 λειτουργούσε ως καφετέρια και για το λόγο αυτό άλλωστε και οι ενάγοντες οργανισμοί κατήρτισαν άδειες εκμεταλλεύσεως για τα έτη 2005 και 2006, όπου αυτό χαρακτηρίζεται ως καφετέρια (βλ. τις με αριθ. 9666//2005 και 14578/2006 συμβάσεις άδειας εκμετάλλευσης). Ωστόσο, κατά το έτος 2007, η εναγόμενη εταιρία μετέτρεψε το κατάστημά της, αφού άλλαξε τη διακόσμησή του, σε μπαρ, αλλάζοντας πολλά από τα καθίσματά του σε «σταντ» με σκαμπό και τοποθέτησε ειδικό χώρο επάνω στην μπάρα του μπαρ για τον ντι-τζέι (βλ. την κατάθεση του μάρτυρα απόδειξης στα οικεία

πρακτικά, και προσκομιζόμενες φωτογραφίες του χώρου από σελίδες του ιντερνετ, όπου εμφανίζονται και τα σταντ, και ο χώρος του ντι-τζέι, και οι πελάτες του καταστήματος που είναι όρθιοι μπροστά από τον χώρο του ντι-τζέι, ενώ αντίθετα οι φωτογραφίες που προσκομίζονται από την εναγόμενη δεν απεικονίζουν τον κεντρικό χώρο του καταστήματος και του μπαρ αλλά τραπεζοκαθίσματα περιμετρικά του καταστήματος προς την τζαμαρία αυτού). Εξάλλου, η ίδια η εναγόμενη σε διαφημιστική αφίσα εκδήλωσης που διοργάνωσε στον χώρο του καταστήματος, χαρακτήριζε το κατάστημα ως «all day bar» (βλ. την προσκομιζόμενη διαφημιστική αφίσα για το «fashion show» στον χώρο του καταστήματος στις 9 Απριλίου), ενώ στα προσκομιζόμενα από την ίδια τιμολόγια παροχής υπηρεσιών της ΑΕΠΠ, για τα έτη 2007, 2008 και 2009, όπου ναι μεν χαρακτηρίζεται το κατάστημα ως καφετέρια, σημειώνεται όμως στις παρατηρήσεις, η φράση «διασκέδαση με D.J» (βλ. τα προσκομιζόμενα με αριθ. 051697/2007, 052799/2008 και 053434/2009 τιμολόγια παροχής υπηρεσιών της ΑΕΠΠ). Ο ισχυρισμός της εναγόμενης ότι η επιχείρησή της εξακολουθεί να λειτουργεί μόνον ως καφετέρια, η μουσική για τη λειτουργία της οποίας είναι απλώς χρήσιμη και όχι απαραίτητη, κρίνεται σύμφωνα με όλα τα παραπάνω αβάσιμος, αφού ούτε η ειδική και μόνιμη εγκατάσταση του χώρου για τον ντι-τζέι, δικαιολογείται από τις μόλις 2-3 εκδηλώσεις- πάρτυ που ισχυρίζεται ότι διοργανώνει ετησίως, ενώ όλο τον υπόλοιπο χρόνο λειτουργεί αποκλειστικά ως καφετέρια, ούτε άλλωστε οι εν λόγω εκδηλώσεις, όπως «fashion show» ή «karaoke party» (βλ. τις προσκομιζόμενες διαφημιστικές αφίσες), συνάδουν με τον αποκλειστική λειτουργία του καταστήματος ως καφετέριας, που επικαλείται η εναγόμενη, ενώ επίσης αποδείχθηκε ότι η λειτουργία του καταστήματος, παρατείνεται μέχρι τις πρώτες πρωινές ώρες (βλ. κατάθεση μάρτυρα απόδειξης στα οικεία πρακτικά). Κατά την λειτουργία αυτού, χρησιμοποιήθηκαν σε καθημερινή βάση καθ'όλο το χρονικό διάστημα του έτους 2007, υλικοί φορείς ήχου με ελληνικό και ξένο ρεπερτόριο από στερεοφωνικό συγκρότημα για την ψυχαγωγία των πελατών του καταστήματος. Σύμφωνα με όλα τα παραπάνω

αποδειχθέντα, η χρήση της μουσικής αυτής είναι απαραίτητη για τη λειτουργία της επιχείρησης της εναγομένης, αφού σε καταστήματα τέτοιου είδους οι πελάτες προσέρχονται για να πιούν ένα ποτό και να ακούσουν μουσική. Επομένως, η λειτουργία της συγκεκριμένης επιχείρησης και τα έσοδα αυτής συνδέονται κυρίως με την καθημερινή εκμετάλλευση του ελληνικού και ξένου μουσικού ρεπερτορίου. Περαιτέρω, αποδείχθηκε, ότι η εναγόμενη αρνήθηκε να καταβάλει στους ενάγοντες την αναλογούσα αμοιβή, παρόλο που κατά τα ανωτέρω στο κατάστημα της παρουσιάζει δημόσια μουσική και τραγούδια από υλικούς φορείς ήχου (ψηφιακούς δίσκους), κατά τα προαναφερόμενα. Συντρέχει, επομένως, νόμιμος λόγος για τον καθορισμό και την καταβολή της εύλογης αμοιβής των δημιουργών του ρεπερτορίου που παρουσίαζε η εναγόμενη στο κατάστημά της κατά την περίοδο από 1.1.2007 έως 31.12.2007. Ως κριτήρια, για τον υπολογισμό αυτής της αμοιβής πρέπει να ληφθούν, η έκταση της γενομένης χρήσης της μουσικής, η μείωση ή μη των εσόδων των δημιουργών αυτής, η αύξηση ή μη της πελατείας της επιχείρησης της εναγομένης, ο περιορισμός ή η αύξηση των εξόδων της ή η μείωση των εσόδων της από την ανωτέρω χρήση του. Εν προκειμένω, αποδείχθηκε ότι η παρουσίαση στο κοινό μουσικής από την εναγόμενη έχει αναμφισβήτητα συμβάλει στην αύξηση της πελατείας της και συνακόλουθα αυξήθηκαν και τα έσοδά της από την κατανάλωση των προσφερομένων από αυτήν προϊόντων. Επίσης, είναι προφανές ότι τα έξοδα της επιχείρησης της εναγομένης θα ήταν πολύ μεγαλύτερα, αν στη θέση του μουσικού ρεπερτορίου που, κατά την επίδικη περίοδο, παρουσίαζε καθημερινά από υλικούς φορείς ήχου, απασχολούσε κατά τη λειτουργία της τραγουδιστές και ορχήστρα. Λαμβανομένων υπόψη όλων των ανωτέρω παραμέτρων, η εύλογη, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, αμοιβή των εναγόντων για την δημόσια παρουσίαση του ελληνικού και ξένου μουσικού ρεπερτορίου κατά το έτος 2007, σύμφωνα με το πιο πάνω αναφερόμενο αμοιβολόγιο και με βάση την επιφάνεια του καταστήματος της εναγομένης, που είναι μεγαλύτερη από 100 αλλά δεν υπερβαίνει τα 200 τ.μ., και το χρόνο λειτουργίας αυτού (8 - 12 μήνες),

ανέρχεται στο ελάχιστο ποσό των 4.200 ευρώ + ΦΠΑ 19% = 4.998 ευρώ. Περαιτέρω, και επειδή αναγκαίο στοιχείο για την από τον καθένα από τους ενάγοντες διανομή της ως άνω εύλογης αμοιβής στους δικαιούχους αυτής συνίστουν οι κατάλογοι με τους τίτλους των έργων του ελληνικού και ³ αλλοδαπού μουσικού ρεπερτορίου, που χρησιμοποίησε η εναγόμενη κατά την επίδικη χρονική περίοδο, πρέπει αυτή να υποχρεωθεί να παραδώσει στους ενάγοντες τους καταλόγους αυτούς.

Κατόπιν όλων των ανωτέρω, η υπό κρίση αγωγή πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή ως βάσιμη και από ουσιαστική άποψη, να καθοριστεί η ενιαία εύλογη αμοιβή των εναγόντων στο συνολικό ποσό των 4.998 ευρώ και να υποχρεωθεί η εναγόμενη να καταβάλει το ποσό αυτό στους ενάγοντες, νομιμοτόκως από την επομένη της επίδοσης της αγωγής και μέχρι την εξόφληση, να κηρυχθεί η παρούσα ως προς την καταψηφιστική της αυτή διάταξη προσωρινά εκτελεστή, δεδομένου ότι οι αξιώσεις των εναγόντων αφορούν συγγενικά δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και η περαιτέρω καθυστέρηση της ικανοποίησης των απαιτήσεων αυτών είναι δυνατό να προκαλέσει σημαντική ζημία στους ενάγοντες (άρθρο 908 παρ. 1 γ ΚΠολΔ), να υποχρεωθεί η εναγόμενη να παραδώσει στους ενάγοντες καταλόγους που θα περιέχουν τους τίτλους των έργων του μουσικού ρεπερτορίου, που χρησιμοποίησε κατά το έτος 2007 και για την περίπτωση που η εναγόμενη δεν εκπληρώσει την υποχρέωσή της αυτή θα πρέπει να καταδικαστεί σε καταβολή χρηματικής ποινής ύψους 1.000 ευρώ, η οποία αυτεπαγγέλτως επιβάλλεται σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 946 παρ. 1 ΚΠολΔ. Τέλος, η εναγόμενη πρέπει να καταδικαστεί στην εν μέρει δικαστική δαπάνη των εναγόντων λόγω της εν μέρει ήττας της (άρθρο 178 ΚΠολΔ), όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό της παρούσας.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ό,τι κρίθηκε απορριπτέο.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αγωγή.

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ το ύψος της ενιαίας εύλογης αμοιβής, που οφείλει να καταβάλει στους ενάγοντες η εναγόμενη, για την εκ μέρους της, κατά το έτος 2007 χρήση υλικών φορέων ήχου και δημόσια παρουσίαση μουσικών έργων ελληνικού και αλλοδαπού μουσικού ρεπερτορίου, στο συνολικό ποσό των τεσσάρων χιλιάδων εννιακοσίων ενενήντα οκτώ (4.998) ευρώ.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την εναγόμενη να καταβάλει στους ενάγοντες το ως άνω ποσό των τεσσάρων χιλιάδων εννιακοσίων ενενήντα οκτώ (4.998) ευρώ, νομιμοτόκως από την επομένη της επίδοσης της αγωγής και μέχρι την εξόφληση.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την εναγόμενη να παραδώσει στους ενάγοντες καταλόγους με όλους τους τίτλους των μουσικών έργων του ελληνικού και αλλοδαπού μουσικού ρεπερτορίου, που παρουσίασε δημόσια στο κατάστημά της κατά το έτος 2007.

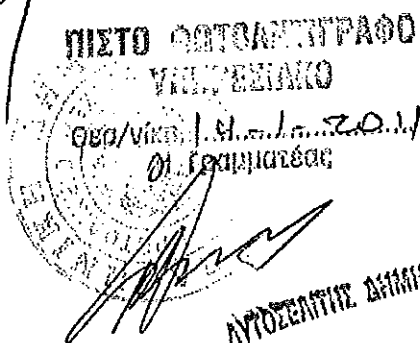
ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την εναγόμενη σε χρηματική ποινή ύψους χιλίων (1.000) ευρώ για την περίπτωση που αυτή δεν θα εκπληρώσει την παραπάνω υποχρέωσή της.

ΚΗΡΥΣΣΕΙ την απόφαση ως προς τις καταψηφιστικές διατάξεις της προσωρινά εκτελεστή.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την εναγόμενη στα εν μέρει δικαστικά έξοδα των εναγόντων, τα οποία ορίζει στο ποσό των τριακοσίων (300) ευρώ.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε στη Θεσσαλονίκη στις 16 Ιουλίου 2010 και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στην Θεσσαλονίκη, στις 23 Ιουλίου 2010.

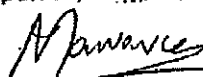
Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΑΠΟΣΤΕΛΤΕ ΔΗΜΟΙΟΓΡΑΦΙΑ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

απαρτιώνεται από δύο (2) αρμόδια υπαλλήλους

ΑΝΝΑ ΠΑΠΑΚΟΥΣΚΑ-ΚΟΥΖΗ